

IN

DONES
SALVATGES

"Nascuda a Granollers. L'art ha format part sempre de mi, he nascut en un ambient familiar propici, al costat de un pare pintor (el reconegut Jaume Icart), no em va ser difícil seguir el camí de l'art, la seva mestria va ser un referent a l'hora d'escollir carrera." Una mena de gen artístic deuen tenir els Icart perquè ja fa uns anys també, la Raquel, filla de l'Àngela (en té 3, de fills) ha seguit els passos artístics de la mare.

"Pinto el que sento, no el que veig!"

Què t'agrada, què vols... de quin color pintes?

Busco l'equilibri i l'harmonia amb el monocromatisme i la senzillesa de formes, m'agrada tot el que em dona equilibri, així, d'una manera serena, rebo les emocions que originen tot el meu procés creatiu. És en el diàleg entre visió, sensació, emoció i expressió el que farà possible la comunicació amb la vida... tot el món que tinc al meu abast em sembla interessant. I pinto de tots colors, segons el dia, però de tots. També amb el negre. El negre és pulsio. És vida.

Defineix segon el teu diccionari personal les paraules home, dona i igualtat, felicitat i art.

Home: són sincers, s'hi està bé; dona: són més de competència femenina, no sempre es diu el que es pensa, ens han educat així, igualtat: fins que l'home no sigui més femení no n'hi haurà d'igualtat... Cal ajustar tot el tema dels rols; felicitat: és com l'energia, hi és, no es crea ni es destrueix, forma part, a vegades la veus més i a vegades menys, art: aquesta és difícil de respondre... l'art, crec, és el que un mateix vol que sigui. Així, penso, tot és art.

En què estàs embolicada ara?

Estic pintant. Això cada dia. I també estic preparant una exposició a la galeria Tuset, a Barcelona. Fa 3 anys que volen que hi preparem alguna cosa. I cal pensar què fer perquè l'art s'ha de redefinir també, cal trobar-li noves facetes.

Com és un dia a dia normal per tu?

Necessito fer esport a primera hora per concentrar-me, relaxar-me i rebre l'energia suficient per enjugar el dia.

Àngela Icart

Fa temps, molts anys, que vaig conèixer l'Àngela Icart per culpa d'una pregunta. La pregunta en qüestió va ser: "què és l'art?". Encara no ho sabem, a hores d'ara. Ens trobem al cor de Granollers i compartim una estona breu, també, dels nostres, de cors. Perdoneu-me la cursileria, però no ho dic en broma. Parlem amb profunditat de la vida, de les nostres, i amb superficialitat profunda, amb rialles incloses i confiança, del que és l'art i de com està el món. És un cafè que es fa curt i quedem amb la promesa que n'hi haurà més.

M'agrada escoltar les notícies mentre esmorzo, després, correus, trucades, visites de feina... i pintar, amb molta música, tant de xarxa com en CD, al vespre algun programa de TV, informatius, documentals, del 33 em diverteix el Bestiari Il·lustrat i m'agrada l'Òpera amb texans, la lectura la deixo per abans d'adormir-me

Com està el món, oi? Què li passa? Què ens passa? Què hem de fer?

El món com en l'art en general està sofrint una gran transformació pels múltiples mitjans tecnològics que ens portarà a un futur que caldrà desvetllar.

Confio en el poder de l'art com a mitja de transformació per remoure consciències, eliminar prejudicis, preocupacions i ser capaç de traspasar les fronteres del temps i de l'espai. Hauríem, tots plegats de cercar el propi art, l'art que portem dins, descobriríem el més important de les nostres facultats: la creació.

Hem de persuadir als joves sovint desconcertats, superficials i sense ànima de saber-se lliurar a aquest buit del

present amb confiança i seguretat. Afortunadament, descobrirem que encara hi ha artistes que moguts per la passió aposten per un món nou d'infinits creadors, originals i únics.

Com vas de salvatgisme?

No tinc res de salvatge. No me'n sento pas. Però sí que sóc molt sensible i observo i segueixo els meus instints. Així me n'he sortit de tot. Tot el que he volgut ser o fer, ho he fet o estat. Suposo que sí, doncs, que sóc salvatge... oi?

Les tres coses bones teves són... i les tres coses que és millor no explicar...

Puc explicar que: Crec en el treball i en l'esforç intens i constant, que el nou dia sigui per mi el millor dia. M'agrada tenir temps pel que vull, valoro les petiteses, m'agrada donar més que rebre i no perdre mai la il·lusió.

No puc explicar: Que m'agrada passar un dia sencer sense fer res, que m'agrada sortir al bosc i a la muntanya un dia feiner quant tothom treballa i de ser molt somiadora, d'allò que en diuen "fer volar coloms".

OUT

"El meu ventall ha sigut ampli, de professora de dibuix vaix passar a la topografia, l'arquitectura, la decoració i finalment vaig reconèixer que era el moment de ser pintora, de petita sempre l'hi deia al pare que ja pintaria quan fos gran".

En una etapa inicial, el domini del dibuix i les tècniques pictòriques la porten aviat a exercir la docència i, finalment, es dedica a l'interiorisme i la pintura. Com a part del seu itinerari, neixen les primeres exposicions que la portaran a diferents països. Des del 2000 no ha parat d'exposar i pintar. I continua amb la mateixa energia, o més, que aleshores.

Regala'm una cita literària:

"La pintura és poesia muda, la poesia pintura cega."
(Leonardo Da Vinci)